

ODPOVĚĎ ŘECKÝM/ČESKÝM POUTNÍKŮM

Kázání ze soboty 27.03.2021 – br. Michal Balcar

Text k dnešnímu kázání je z Janova evangelia 12. kapitoly:

Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.“

Tato perikopa se v Janově evangeliu objevuje hned po popisu Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma jako krále. Městem zní Hosanna, voní čerstvě utržené palmové ratolesti. Ve vzduchu je cítit radost a naděje. Ježíš je hrdina okamžiku. Yes, we can! Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí!

A tak není divu, že ho chce vidět každý. Kdo jsou ti Řekové, které text zmiňuje? Zjevně jde o lidi nežidovského původu, kteří ale mají k judaismu blízký vztah. Jsou to Řekové, ale přišli se klanět Bohu. (Proč Jan, píšící své evangelium po roce 90, tento příběh vypráví, není třeba složitě vysvětlovat). Já jsem své kázání nazval Odpověď řeckým/českým poutníkům. Oni ti Řekové zastupují nás nejen proto, že nejsou etničtí Židé, ale také proto, že jsou zvědaví. Jako my.

Text jejich motivaci explicitně popisuje: “Pane, rádi bychom viděli Ježíše.” Motivuje je zvědavost - Ježíše okouknout. To jsem přesně já. Zvědavý. A trochu se za to stydím. Martina mě vždycky napomíná, ale já chci vidět. Očumovat. Když vidím shluk lidí, zajímá mě, co se děje. Tahle naše zvědavost je hnací motor bulváru. Trochu se stydím, ale baví mě to. Viděli jsme královnu na dostizích v Ascotu, viděl jsem Garetha Balea ve Štruncových sadech. Metr ode mě přešel Václav Havel.

Řeční poutníci si přejí, aby to byla nezávazná zkouška. Měsíc zdarma. Vzorek na ochutnání. Trochu Ježíše na špejli, abychom poznali jak chutná. Trochu Ježíšovské vůně si stříknout parfému na zápěstí a nechat rozvonět a uvidíme. Přečíst si, co o Ježíšovi píše Blesk, jaké ho doprovázejí skandály, jakou má pověst a pak se rozhodneme. To je přece něco, co nám vyhovuje. Snadná změna lékaře, snadná změna mobilního operátora, snadná změna poskytovatele. Hluboce těm Řekům rozumíme.

Jsou Řekové a oslovují Filipa (milovník koní) s řeckým jménem, protože tuší pochopení, Filip jde za Ondřejem a spolu jdou za Ježíšem. A Ježíš na jejich prosbu, aby ho mohli vidět, odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.“ Což začíná nadějně, protože oni přece hledají přesně tohle - slávu. Ježíš je celebrita, slavný člověk a mluví to tom, že tohle bude jeho slavný hodina. A Řeky napadá: jsme u toho v tu pravou chvíli.

Jenže hned následující Amen, amen, je překvapivé, šokující. Jedná se vlastně o krátké podobnosti o zrnu. Zrno, jako jedinec musí zemřít, aby vydalo mnohý užitek. Tak je to i s Kristem a jeho následovníky. Oslavení se děje skrze smrt.

Pak přichází velmi paradoxní a pro mě nesrozumitelný výrok. Provokativní. Čím víc, se mi točí v hlavě, tím méně mu rozumím. Kdo miluje svůj život, ztratí jej. Kdo nenávidí svůj

život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Z marketingového hlediska tuhle větu považuji za katastrofu. Děsí mě. Cesta k věčnému životu vede skrze nenávisť k tomuto životu. Je to velmi neintuitivní. Není to tak, že lidé, kteří nenávidí tento život nestojí ani o žádný život věčný?

Vysvětlení je v poslední větě - je to Kristova cesta, kterou máme jít. Cesta, která vede skrze utrpení, bolest a samotu. Celebrita se během týdne stane vyvrhelem, kterého opustí úplně každý s výjimkou žen shromážděných kolem jeho matky.

Co z toho setkání vyplývá pro české poutníky?

Poznat jádro křesťanství není možné na zkoušku. Je to vlastně hrozně těžká volba. Buď se Kristu dáme celí a poznáme jeho cestu a nebo budeme jen postávat a sledovat z povzdálí a nikdy nepochopíme.

Pokud hledáme slávu, jsme u Ježíše na správné adrese. Jen to možná nebude sláva pozemská, ale oslavení v očích Božích. Kdo slouží Kristu, dojde cti u Otce.